

אלפסה, דבר שעורר את העם הגואטמלי לפעולה נגדית.

מפלגות שתי גדות לימין

תנועת החרות רוצה להרחיב את גבולות המדינה ולכוננה על שתי גדות הירדן. על כן טוענים יריביה כי היא תנועה אימפריאליסטית. השבוע הוכיחה התנועה כי היא אימפריאליזם, ממש כמו הצדקה, מתחיל ב... בית.

כתב מנחם בגין, מנהיג סיעת החרות בת 15 הצירים בכנסת, לפרץ ברנשטיין, השר לט על 13 צירים: "הרינו מתכבד להציע לארזוני לפתוח בשיתוף, כדי לברר אם קיימת אפשרות להביא לידי איחודן של שתי המפלגות..."

הצ"כים חששו כי אנשי חרות, הסרים ל"משמעת מנהיגים והמגובשים מבחינה פוליטית, יהיו הגרעין המכריע בכל מפלגה מאוחדת, לא גילו נכונות רבה לערוך את ה"סימפוזיון המבוקש" אולם מבחינה אחרת היה מכתבו של מפקד אצ"ל לשעבר טכסיס מחוכם מאד: הוא יעשה רושם על בוחריים רבים. כי סיעה מלוכדת, בעלת 28 חברים, תהיה עד אין שעור חזקה יותר מכל מפלגה אחרת בכנסת, מלבד מפא"י, תתן בסיס המוני לימין.

חלם אחד מעסקני חרות: "ההמונים שלנו והכסף של הציונים הכלליים, זה כוח!" אולם הסיכויים של חרות לכבוש את שתי גדות הימין בכנסת היו קלושים.

התישבות קרב באחוזם

שיבת הממשלה ביום ראשון בשבוע ש"עבר נמשכה למעלה מן הרגיל. שר האוצר לוי אשכול הצהיר, בשם השופטת המת"קפצת, על תכנית הכלכלית של הממשלה לארבע השנים הקרובות, שאותה קרא מ"תוך תיק עבה. נדמה היה כי לעולם לא יגיע לסיים דבריו. סימני שיעמום נכרו על פני השרים שהרבו לצייר בעפרונותיהם צורות גיאומטריות שונות וצוירים טוריאליסטיים על גליונות הניר הלבן שהיה מונח

גוריון הבטיח לשלוח למחרת היום את שליחו האישי, נחמה ארגוב, למקום הצרה.

אותה שעה עסקה חוליית-שוטרים ממגדל אשקלון בכיבוש מאסרים בין תושבי אח"ז, ויצאיימארוקו. רבים מן הנעצרים, שהורעברו במכונית-השיטור חירוקה, היו פצור עים וחבושים.

הקרב שהתחולל באחוזם, ליד צומת פלוגות, היה אופייני להתישבות העולים החדשים, המבוססת על מסחר בשומות. כי מור שב אחוזם שייך לעובדי-הציוני, אולם שוכן באזור נתון תחת מצה אזורית של הפועל המזרחי. בהדרגה סטה רוב אנשי המקום, שהם דתיים, ממרות מפלגתם החילונית, ד"רש כי יוקם במושב בית-ספר דתי, לכך התנגד ועד המושב, הכפוף למפלגתו.

שקידם ויהרגו קצת. אולם מושב ישראלי שייך למפלגה, כשם שכפר בימ"הביניים היה שייך לאכיר. העובד הציוני ביקש לתקן את המצב, מצא תרופה: להעביר ביר למקום 15 משפחות נוספות, הנאמנות לו, להחזיר לעצמו בצורה זו את הרוב במקום. כשהגיעו מכוניות-המשא, נפתח הקרב. אבידות: 32 פצועים.

המשטרה הופיעה באיחור. טוענים דתיים: כשנמסר על התגרה למשטרה במגדל-אשקלון, העיר אחד השוטרים "שקידם יהרגו קצת זה את זה, אחר כך נבוא!" אך לא כשהופיעה, עשתה המשטרה עבודה שלמה: היא לקחה ממזכיר המושב את רשימת מתנגדיו הדתיים, אסרה את כולם.

ספרות

האהדורה השבע-עשרה

שיירה של זקנים נשענים על מקלות, מכורבלים במעילים וסדרים חמים, נכנסה לאולם המרכז-לחינוך התל-אביבי. היו אלה חברי אגודת הסופרים העבריים בארץ ישראל, אל, יהודים יקרים שחלק מהם חיברו אי פעם ספר או שניים על יהודונים ופריצים, כליומרים ואידישע מאמעס. השאר לא עשו גם זאת, חיברו לעצמם תואר סופר וחשו עצמם כאלה שבע-עשרה פעם בחייהם, כלומר, אחת לשנה, בוועידה של אגודת-הסופרים.

אלמלא מספר הצעירים המסתובבים כאן,

הסתדרות הכללית, נישגו הסופרים לפרק העיקרי של המאורע: דיון בהעלאת קרן הסופר ושכרו.

הסוף-הטוב של קיבוץ הנאומים שדמה למהדורה נוספת ובלתי מתוקנת: החלטה לקבוע קרן פנסיה למזכיר האגודה מזה 25 שנה, אברהם ברוינס.

פרסים מדריך הטלפון

"בואו יום ויחלקו את הפרסים לפי ספר הטלפונים!" ניבא לא מכבר ש"י ענגון, השבוע נסתבר שמלבד ספר-טלפונים ישנו עוד מדריך לחלוקת פרסים ספרותיים, לא פחות מזוהר.

הפעם באה ההודעה על מתן פרס ביאליק במפתיע. זו הפעם הראשונה בהיסטוריה מיהרה וועדת-פרס להודיע מראש מי חתן הפרס. הדבר אירע בדיוק 24 שעות אחרי שהביר הודיע קרא במדור תצפית של העולם הזה (948) כי משה שמיר יסרב לקבלו. החתן המיועד: משה שמיר.

שרשרת המקרים. היתה סיבה לחיפ"זון, הוועדה ביקשה להעמיד את שמיר כי מבוכה ולפני עובדה מוגמרת, להכריחו לקבל את הפרס. כי החתן-בעל-כורתו רמז מראש על התנגדותו, כמחאה על הקיפוח השיטתי של אברהם שלונסקי, אויב אגודת הסופרים. יתכן שהיתה לשמיר סיבה שניה: הוא קיווה לקבל את פרס ישראל, הגדול פי שניים (1000 ל"י), חשש בצי"ד כי הפרס הקטן יזחה את הגדול יותר. לא נהוג לתת שני פרסים אלה על אותו יצירה.

אולם הוא לא היה היהודי שעשה חס"בון פשוט זה. אגודת הסופרים ביקשה להוציא את שמיר מחשבון פרס ישראל כדי ליע"דו לחברה הוותיקה, חתנו ומתרגמו של ש"לום-עליכם, יצחק דוב ברקוביץ, שכבר קיבל השבוע פרס אחר על יצירה אחרת.

עת פסח שמיר עדיין על שתי הסעיפים, עמד לפני סופר אחר, חיים הזו המזו"קן-לשעבר, רק סעיף אחד: לגבות את הפרס בסך 5000 ל"י של מערכת דבר. הזו, איש דבר נאמן, זכה לפרס זה, כפי שח"דועו השופטים, לגמרי במקרה. החתן רות היתה אגונימית. שופטי-הפרס, כולם חברים וותיקים של הזו עצמו, לא ניחשו כלל מי כתב את היצירה שנבחרה על-ידם — זלזלות הנחשת. דלתות הפרס נפתחו לפני הזו לרווחה.

משפט

על פי יקום "דבר"

הידיעה הקטנה בזר לא עוררה הד רב. בשעת לילה מאוחרת, נאמר בידיעה, עת ערך במועדון ההסתדרות בשייך-מוניס נשף חנוכה, התנפלו שלושה בריונים, מפעילי חירות במקום, על חמישים החוגגים, נית"קו להם את החשמל והשכיחו את שמחתם בחג האורים. רק נס הוא שהציל את נפ"שם של הרבים במאבקם נגד המעטיה.

השבוע, כשהועמדו שלושת החשודים ב-פני שופט השלום התל-אביבי רחב-המצח יהודה טרייביש להארכת מעצרים ניתנה להם ההזדמנות להסביר כיצד התרחש הנס. התיי"פה דוד שע"ב (17) כשעינו חבושה: "אנח"נו גרים בבית שמעלינו נמצא מועדון ההסתדרות. כל יום עושים נשפים עד אחת בלילה, ורוקדים לנו על הראש, לא נות"נים לישון, בשביל שאנחנו חירות והם מפא"י. עליתי פעם למעלה ובקשתי שית"נו לישון לאמי שלי החולה, או התנפ"לו עלי והתחילו להרביץ".

המשטרה לא השתכנעה מרצון-המנוחה של הדיירים, עצרה את דוד ואחיו כמפרי ה"סדר, דרשה מהשופט לעצור לחמשה עשר יום נוספים להשלמת החקירה — נראה ש"היתה זאת חקירה מסובכת מאד.

עשרה אחוזי אמת. טען דב מילמן, הפרקליט החירוותי בעל הזקן הקצרצר: "המשטרה כבר היתה מוכנה לשחרר אר"חם, אבל פתאום הופיעו במשטרה מזכיר מפא"י בשייך-מוניס, ורכזו השכונות של מפא"י, לשיחת רעים עם קציני המשטרה. דקה לאחר מכן הביע הקצין את סירובו לשחרור השלושה בטענה שהם מטילים אימה על שכניהם."

אולם גם השופט לא הושפע ביותר מדב"רי העצורים, הסביר: "אפילו אם רק

• בפעם שעברה נדחה מתן הפרס כמי ע"ס לשנה, כתוצאה מהחלטת הוועדה להע"דף את אורי צבי (רחובות הגהר) גרינברג על שלונסקי.

בגליל גדל הטבק

טבק עדין וטעים

עם טבק יבוא ריחני

הסיגריה העממית החדשה

20 סיגריות 250 פרוטה

נסה עוד היום

